

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3775/2022

01.02.2023. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Стојановић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милош Николић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 826/2021 од 30.09.2021. године, у седници одржаној 01.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 826/2021 од 30.09.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 826/2021 од 30.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 637/18 од 22.09.2020. године, ставом првим изреке, утврђено је да је ништава заложна изјава пок. ДД бив. из ..., сачињена пред јавним бележником Јеленом Бајевић у Зајечару у форми јавнобележничког записа ОПУ: ..-2017 од 17.02.2017. године, којом је ДД као заложни дужник дала безусловну изјаву и дозволила да се на основу те изјаве, у складу са одредбама Закона о хипотеци, изврши упис заложног права - извршне вансудске хипотеке првог реда у корист ГГ из ..., на непокретности у Зајечару у ул. ... број .. и то кп .. – породична стамбена зграда број .. у површини од 99м², уписаној у ЛН .. КО Зајечар, ради обезбеђења новчаног потраживања према Уговору о зајму закљученом 23.10.2001. године и Анекса Уговора о зајму закљученом 23.10.2001. године између повериоца ГГ и дужника ББ, на износ од 80.000 америчких долара. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужили на име накнаде парничних трошкова солидарно исплате 176.242,98 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 826/2021 од 30.09.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Тужилца је поднела одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка није тражила.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је утврђене ништавости заложне изјаве, а нижестепеним одлукама одлучено је усвајањем тужбеног захтева. Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужених не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и потребе новог тумачења права, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а разлози на којима су засноване нижестепене одлуке о основаности тужбеног захтева у складу су са постојећом судском праксом нижестепених судова и ревизијског суда у примени и тумачењу материјалног права релевантног за пресуђење ове правне ствари. Тужени у ревизији нису пружили доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, док битне повреде одредаба парничног поступка, на које ревизија указује, не представљају разлог за одлучивање о посебној ревизији.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења тужилца је поднела 27.04.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 100.000,00 динара.

С обзиром да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд оценио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић